

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 26663/2023
03.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиље „Erste banka“ а.д. Нови Сад, чији су пуномоћници Дејан Вуковић и Александра Бошковић Ћалић, адвокати из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Паспаљ, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 1523/22 од 23.02.2023. године, у седници одржаној 03.09.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 1523/22 од 23.02.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Старој Пазови П 3071/21 од 27.04.2022. године, ставом првим изреке, укинута је решење о извршењу Основног суда у Сремској Митровици – Судска јединица у Старој Пазови Ив 11548/11 од 13.10.2011. године у обавезујућем делу исплате износа од 1.394,42 евра са каматом Европске централне банке од 01.05.2021. године у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате заједно са трошковима извршења. Ставом другим изреке, утврђено је да је одредба члана 8. Уговора о кредиту број ... од 28.03.2007. године, апсолутно ништава. Ставом трећим изреке, одбијен је у целости као неоснован тужбени захтев тужиље да се обавезе тужена да тужиљи исплати 905,48 евра на име главног дуга и 41,32 евра на име редовне камате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате и све са припадајућом каматом одређеном од стране Централне банке Европске уније – домицилна камата почев од 02.05.2011. до 24.12.2012. године, као и износ припадајуће камате која се обрачунава у висини референтне каматне стопе Европске централне банке на главне операције за рефинансирање увећане за осам процентних поена, почев од 25.12.2012. године до коначне исплате у складу са Законом о затезној камати, као и од 920,83 евра на име законске затезне камате за доцњу и у измирењу главнице од 42,05 евра на име законске затезне камате за доцњу у измирењу редовне камате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду парничних трошкова. Ставом петим изреке, обавезана је тужила да туженој накнади

парничне трошкове од 199.985,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гж 1523/22 од 23.02.2023. године, ставом првим изреке, жалба тужиле је делимично усвојена и делимично одбијена и пресуда Основног суда у Старој Пазови П 3071/21 од 27.04.2022. године потврђена у ставу првом изреке пресуде, којом се укида у целости решење о извршењу Основног суда у Сремској Митровици – Судска јединица у Старој Пазови Ив 11548/11 од 13.10.2011. године у обавезујућем делу исплате износа од 1.394,42 евра са каматом Европске централне банке од 01.05.2021. године у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате заједно са трошковима извршења. Ставом другим изреке, укинута је у ставу другом изреке првостепена пресуда којом је утврђено да је одредба члана 8. Уговора о кредиту број ... од 28.03.2007. године, апсолутно ништава. Ставом трећим изреке, преиначена је у ставу трећем изреке првостепена пресуда, усвојен тужбени захтев тужиле и обавезана тужена да јој исплати 905,48 евра на име главног дуга и 41,32 евра на име редовне камате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са припадајућом каматом одређеном од стране Централне банке Европске уније – домицилна камата почев од 02.05.2011. до 24.12.2012. године, као и износ припадајуће камате која се обрачунава у висини референтне каматне стопе Европске централне банке на главне операције за рефинансирање увећане за осам процентних поена почев од 25.12.2012. године до коначне исплате, у складу са Законом о затезној камати, као и 920,83 евра на име законске затезне камате на доцњу у измирењу редовне камате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате. Ставом четвртим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу четвртм и петом изреке, усвојен захтев тужиле за накнаду трошкова поступка и обавезана тужена да јој накнади 327.254,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате, док је преко досуђеног износа захтев тужиле за накнаду трошкова парничног поступка одбијен као неоснован, као и захтев тужене за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом петим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилца је доставила одговор на ревизију захтевајући накнаду трошкова за састав тог одговора.

Испитујући дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20, 10/23) Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, док према члану 479. став 6. против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари је поднета 14.06.2011. године, а вредност предмета спора је 905,48 евра, што по званичном курсу представља износ мањи од 3.000 евра на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у конкретном ради о спору мале вредности, у ком спору ревизија није дозвољена, сагласно члану 479. став 6. ЗПП, то је без утицаја преиначење првостепене пресуде побијаном одлуком, јер се одредба члана 403. став 2. тачка 2. наведеног закона не примењује у споровима у којима је посебном одредбом истог закона или посебним законом одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спора није дозвољена, као што је случај у конкретној правној ствари.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Трошкове ангажовања пуномоћника, адвоката за састав одговора на ревизију тужиљи није био потребан у смислу одредаба члана 154. став 1. ЗПП, па је одбијен одлуком у ставу другом изреке на основу одредбе члана 165. став 1. истог Закона.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић